

Najnovejše politične vesti.

Državni zbor. V zadnjem času se je sklenila postava za vojaške takse, prerešetal se je natanko predlog za novo obrtniško postavo, ki je jako potrebna, v odseku za volilno reformo pa se te dni ravnokar razpravlja o štajerskih državnoborskih mandatih. Slovenci želijo za en mandat vedt imeti, Nemci pa se temu upirajo.

V delegacijah zahteva vojni minister 20 milijonov kron za nove kanone, katere bo moral seveda zopet ubogi kmet plačati.

Dopisi iz Štajerskega.

Slike iz volilnega bojišča. Neki pregovor pravi: Osla se boj od zadi, ženske od spredi, konja od strani, a farja od vseh strani. In pri moji veri, ti farji so res zlodjevi dečki, pri zadnji volitvi so to vsaj dokazali popolnoma. Kaj, zlomka, bote rekli, ako prečitata sledeče, dokaj skrajšane dopise?

1. Od Sv. Petra pod sv. gorami. Naš župnik Tombah je na prižnici strašno obrekoval naprednjake in njih poslanca. Za volitve je imel dosti časa, da nam zida prepotrebno novo cerkev, čeravno ima vse pripravljeno, za to nima volje niti časa. Za božjo čast torej ne gori njegovo srce, pač pa za hinavskega Korošca. Kmetje z Bzelskega, iz Pišec in od drugih krajev so darovali vino za olepšavo cerkve Matere Božje, zdaj ob volitvah pa so vse spili tukajšnji Koroščevi volilci. Marijo so potem takem oreharili! Ta je lepa!

2. V Loki pri Žasmu. Župnik Šebатов Tone, ki ima v Polčanah že svojo lastno famulijo, je tu strašno tulil na prižnici in zbiral volilce za Korošca. Vsakemu je grozil s tožbo, če ga damo za to v Štajerca. No, žaba ne more orehu kaj, zdaj lahko vidi, da se ga ne bojimo. Tone naj pusti rajši naše ženske pri miru, mi možje smo si jih vzeli za-se, ne zanj. Župnik si misli: „Za bolezen so zdravila, za ljubezen pa jih ni“. Ali mi mu obljubujemo neko mast, ki bo gotovo pomagala.

3. Sv. Rupert v Slov. gor. Tu se je župnik Pajtl tako drl na prižnici in na volišču, da smo se zanj že bali. Vse polno agentov je razposlal po fari gimpelne lovit za Korošca. Tu veljajo besede preroka Jeremije: „Čudne reči so se godile po deželi: preroki (zdaj politikujoči duhovniki) so se posluževali laži in vsa ostala duhovščina jim je k temu ploskala z rokami in, žalibog, ljudstvo, ki bi imlo biti Gospodovo, je ljubilo take reči. Kakšni torej bodo poslednji dnevi takega ljudstva?“ (Jer. 5,31.)

4. V Šent Jurju ob Taboru je bila vera v nevarnosti, tako so na binškošni podeljeval na prižnici razlagali naš župnik Zdošek. Zdjaj pa je vera rešena, ko je izvoljen Korošec. Ja, sv. Duh je ob binškošnih jokah nad našimi farji —

rad proč prosil. Le na toki način va te samó ostala v forof. Jaz noč in den rojži delan, da sva le samó. Janes: Kaj, Neža, dolgo sva se pogovarjala, in kako so bile urice kratke, vidlo se mi je, kakor bi se le en trenotek razgovarjala. Pardon — gospod pride vsaki čas iz sole, treba bode obed delati in pripravljati. Neža? Kaj si bova kuhala, sicer zlo lačna nesva, ker si že popred postreževa.

Kuharica: Tu imas 30 dek govedine za župo, malo koruzine mele za zgonjke, in neke pšenove repe, in potem se gospod lahko redi, sej ne ve, ker je še mladi, kaj dobro ali ne.

Janes: Dobro je tak, Neža, veseli me, in bolje dopada mi to, da si se tako gospodarstva naučila v B.... Ti veš dobro vse, ob katerem času se repincin, zimska selata, mlečec, debela repa, črna runa in babje pape sejajo, in gda se kinezarski prasički bučejo. To ti vse veš, kdaj je mladi mesec ali polna luna, to se pri nas namreč osmošolci nevedo. To sečno veš, kdaj kokoš jajce znese.

Kuharica: Zdjaj pa le, dragi Janes, pasko v kuhinji, da se ti kaj ne posmodi, jas pa gren moj talor snožit. Na nojnega fidna pa ne pozobi klobose mu skuhati. To je stvar, da je malo tokih.

Kuharica je čez nekaj dni pisala: Dragi „Štajere“, prosim Te lepo, pusti prostor za noj v listu, ker midva se bova še večkrat pogovarjala. Nabruši prosim zlo pero, ker jas sem zlo kosmata in tudi našem-Janezi že broda zlo vin bode in se toži, da mló trdo obrošenje. Zato Te še enkrat prosim, da si boš ja zlo nazhojfa britve. —

V Sv. Jüri dne 32 aprila 1906.

saj je bilo najbrže povsod tako, da so duhovniki pridigovali le o volitvah, zraven pa se lagali kakor cigani. Sv. Duh pa, duh resnice, je v nebesih obupaval nad sv. vero! Kam plovete? Zakaj peša vera?

5. Sv. Anton v Slov. gor. Kdor hoče znati, kaj pomenijo besede Kristusove: „Učite se od mene, kajti jaz sem krotek in od srca ponižen“, tisti naj ne hodi poslušati ali gledat našega kaplana Lasbacherja. Ob volitvi je vam vso žolč porabil proti naprednjakom.

6. Iz Cirkovec. Melhijerja, našega kaplana, bodo morali v peklu napraviti za hausmajstra, v nebesa itak ne pride, ker ne pozna božje zapovedi: „Ljubi svojega bližnjega“. Ob zadnji volitvi je to pokazal.

7. Iz Zalca. Naš župnik Matija — pojdi spat! — nam že preseda zaradi čenčanja in napadov na kanceljnu. Ob času volitve je bilo v tem oziru za nas naprednjake najhuje. Za župnika bi bilo pač najbolje, da pobere šila in kopiva ter pojde s svojo Marjetko v Karpate za puščavnika, tam bi vsaj nikogar ne žalil!

8. Iz Kapel pri Bzeczah. Naš župnik Korlek Preskar sicer jeclja — mi bi mu tega ne sponašali, ko bi ne bil ob času volitve na prižnici in na volišču tako strašno opletal s svojim žegnanim jezikom proti naprednim volilcem. Ena laž al' pa dve, to mu je vse eno! Sv. pismo pravi o takih: „Prerok, kateri uči laži, je kakor — rep“ (Is. 9, 15.)

9. Petrovče. Naš kaplan Fink vam ob volitvah ni pel kakor finkec, ščinkovec, ampak se je drl kakor najčrnejši krokar. Vzlic temu smo tu dobili 14 glasov za Vračka, in bilo bi jih do sto, ako bi se boječi volilci ne bili strahili naših črnuhov.

10. Sv. Jurij v Slov. gor. Naše kaplanče Bosina je bil s Ferlincem ob volitvah ves divji, obletal je vse farane ter jim surovo žugal, ako ne bodo volili Korošca. Zavoljo tega si tu pri nas nihče ni upal voliti prijatelja kmetov — Vračka, ki bi bil edino naš pravi kmečki poslanec.

11. Sv. Peter na Medvedovem selu. Tudi Šparhakec naš župnik, se je tu postavil v obrambo vere — pravzaprav bere, kajti vera ni nikjer zavoljo naprednjakov v nevarnosti, pač pa bera, bisaga. G. župnik, deluj te tisto kraljevstvo, ki ni s tega sveta in v katerem ni občinskih, niti državno-zborskih volitev, to bo bolje za vas in za vaše tovarše.

12. Negova pri Radgoni. Tu se je v farovžu strahovito agitiralo za Korošca, mežnar z namršeno štaturo je pomagal. Naš župnik, ki si pusti vselej najmanše delo debelo plačati, je vam ob volitvah prav postrežljivo podpisaval volilne listke, seveda za Korošca in je bil hud, če mu je kdo rekel, da je volitev prosta.

12. Sv. Tomaž pri Ormožu. Tu je kaplan Močnik kakor kak turški paša trgal nam iz rok

Alkohol in otroci.

Alkohol škoduje otrokom kakor strup, saj še za odrasle, če si ne znajo mere, je za zdravje škodljiv. Vkljub vsem svarilom pa se vidi še vedno nespametne stariše, kako vsiljujejo vino ali pivo, celo žganje svojim nedoraslim otrokom doma, v krčmi, na izletih, češ, naj pijejo, se bomo vsaj smejali njihovim kretinjam itd.

Nemško društvo abstinentskih učiteljic je napravilo kot bojno sredstvo proti alkoholizmu alkoholno-spominski list, kateri je bil poslan županstvu 350 nemških mest s prošnjo, naj se izroče taki listi poolah otrokom, ki naj nesejo potem omenjene listke domov. Spominski list ima sledečo vsebino:

1. Alkohol se nahaja v opojnih pijačah (vinu, pivu, žganju itd.).

2. Alkohol je staničen strup. Po zauživanju preide koj v kri, podre stanične stene, pride v stanice in ugonobi stanično beljakovino. Bolj škoduje najfinejšim stanicam, na primer možganskim in živčnim stanicam, kot pa večjim stanicam.

3. Alkohol škoduje skoraj vsem organom in povzročuje mnoge bolezni, ki nastopajo večkrat komaj čez leta: kakor jetrne, obistne in srčne bolezni, katarji in bolezni na umu. Mlademu telesu odvzame odpornost proti kužnim boleznim, na primer proti pljučni tuberkulozi.

listeke, črtal našega poslanca Vračka ter zapravil Korošca. To je vam strašno predrza farček.

14. Šent Janž na Vinski gori. Tu je brbljan župan Marka Krolič v imenu neumnosti pomagal reševati vero. Seveda, kdor altarja ni videl se tudi peči klanja. Tisti pride zavoljo svojega grdega jezika ob volitvi še pred sodnjo.

15. Šent-Jur ob Ščavnici. Kaplan Stuhec s svojimi pomagači je kar besnel po fari ob volitvi. Mi pa rečemo: Repo in fižol naj jejo le nuhi po farovžih, farske kuharce, tem naj Korošec zanaprej pridiguje. Stuhec pa naj gre na policaja na Rusovsko, tam so zanj kakor naš lašč ustrajene razmere.

16. Škale. O kaplanu Rabuzu ne vemo, ali je clovek ali je živina. Škoda tistega olja, katerim so ga škof pomazali za žeganca. O tem zlodju vam napišemo prihodnjič cele letanije.

17. Sv. Križ pri Rogiški Slatini. Naš naš župnik, ki se drži gesla: „Ljubezen je bila, ljubezen še bo, ko mene in tebe na sveti ne bo“, in zato jako obožava ženski spol, je s kaplanom, ki je komaj semkaj prišel, tako nazarenko napadal naprednjake in agitiral za svojega pajdaša, da se je vsem gabilo tako obnašanje. Kaplan je bil od samih laži ves penast kakor bi ga trla božjast. Pri volitvah je kmetom trgal listke iz rok in pisal Korošca. Nekemu kmetiču je tudi tako napravil, ali ta je rekel: „Vejo, gospod, če tistega ne smem voliti, katerega sem si sam izbral, potem pa prokleta rajši nobenega ne volim“ in nato je odšel kmetovi domu.

18. Kalobje. Naš kalobški župnik je bil s početka dober, ali pokvaril ga je zloglasni njegov sosed, šentjurski župnik Mikuš. Zdjaj tudi ni več vreden, po Stajercu udrilja, po Mikuševem navodilu veliko računni in ob volitvah je igral klaverno nlogo klerikalnega komedijanta. Župnik Mikuš je ravno tako velik skopuh kakor njegov drugostranski sosed Andrej Podhostnik v Dramljah. Oba rada vohata ženske kikle. Tisti Mikuš se vede kakor bi bil svetnik pa dragi Stajerc, kmalu zveš, kako črviv svetnik je on, kako se s svojo jungferco kuharico sprehaja in na špansko vozi. Jaz mislim, da zavoljo tega vera peša, ne pa zavoljo Stajerca.

19. Velika Nedelja. Kaplan Ozvatič naj se zapomni, da to ni poklic duhovnika, uganjati neumnosti in napadati ljudi, kakor je to storil pri zadnjih volitvah. Nadomestuj, Ozvatič, rajši zvesto Kristusovo sv. voljo ter agitiraj od zdaj naprej le za Kristusa.

20. Polensak. Tukaj je na župnikov ukaz mežnar delal za vsiljivca Korošca. Dne 20 maja se je po službi božji pred cerkvijo tako dale spozabil, da je farmane celo učil kako naj podpisujemo volilne listke za Korošca. Mi pa tukaj, mežnarček, le to povemo: Rajši pometa

4. Vsled zauživanja alkohola trpi rast otrokova: njegov tek je odvrnjen od njemu prikladnih hrane -- mleka, juhe in sadja.

5. Alkohol nima nobene hranilne vrednosti. Pivo ima sicer hranilno snov, t. j. slad, toda zelo mali meri. Kozarec piva od 0.3 do 0.4 litra ima ravno toliko hranilnih snovij kot košček sladkorja.

6. Alkohol ne krepi in ne greje. Nasprotno on oslablja delovanje mišic in zmanjšuje delavno moč; prvemu varajočemu čutu gorkote sledi zmanjšanje telesne gorkote.

7. Alkohol zmanjša tudi delavnost živcev. Otroci, kateri zauživajo alkohol, postanejo leni, neumni in se težje in počasneje učijo.

8. Alkohol upliva tudi na voljo. Otroci postanejo dražljivi, prepirljivi, lahtomiselni in nemarni. Oni se ne morejo več vladati. Alkohol škoduje tudi njihovim nravnostem.

9. Iz otrok, ki so vajeni iz mladih nožauživanja alkohola, postanejo pijanci v poznejših letih.

10. Zatoraj žene in matere, branite lastne otroke pred tem strupom za otroško telo in otroški um. Vedno in vedno naj vam bod pred očmi zapoved: Ne dajaj nobenemu otroku vina, žganja pa na vsak način ne. Ako se ravnate po teh navedenih predpisih, si vzgojite trezen in nraven zarod, katerega lahko brez skrbi izpustite v življenje.

cerkev, snaži stene in svetnike, ker v naši cerkvi je taka nesnaga kakor v kaki beznici. To je tvoj poklic, za to se brigaj. Če ne, potem te napodimo nazaj v Hajdino!

Naprednjaki, sodite zdaj sami o taki politiki duhovščini. Mar zasluži za svoje nasilstvo in sleparije naše spoštovanje? Ali niso oni tisti, ki o čednosti pridigujejo, sami pa je ne poznajo? Ali se je kedaj bolj surovo teplo v obraz državljanškemu pravu, državljanški prostosti, resnici in ljubezni do bližnjega kakor pri zadnji volitvi, ko so z lažmi, obrekovanjem, s terorizmom in psovanjem napadali naše ljudi in ljudstvo oropali njegove pravice? Ti ljudje pridigujejo nauke, katerih sami ne verujejo, to so šmarceljni, ki žive le od javne neumnosti, od zabutih sužnjev. Zato je naša sveta naloga in dolžnost, ljudstvo podučevati, voditi ga k napredku in klerikalizem mora pasti pod našimi udarci kakor Port-Artur in to se bo kmalu zgodilo, kajti politična posurovelost in podivjanost nekaterih naših duhovnikov je že odprla pametnim ljudem oči in oni se od nje z gnusom odvrčajo.

Od Sv. Vida nižje Ptuja. Dragi Štajerc! Zadnjič smo ti nekaj poročali o našem župniku Andražu Bedniku, toda, vse premalo še smo povedali o našem starem g. župniku Čučeku. Andraž se izvija in očitno laže, češ, on ni kriv, da so č. g. Čuček morali tako hitro oditi od nas, to povelje je prišlo baje od glavarstva in celo iz Gradca. Andraž je rekel: "Čemu bi ga hranil tukaj, naj gre v Gradec v kloster!" Zdaj pa ima očeta svoje drage kuharice ravno v tisti izbici in rajši njega hrani, kakor starega g. župnika. Andraž nikdar in nikomur ni bil toli prijazen, kakor je zdaj svoji kuharici in njenemu očetu! Ta Andraž je nam odpravil brez vsakega vzroka tudi pridnega in mirnega organista. Kako žalostno je bilo videti, ko je moral tisti organist vandrati z malimi otročiči od nas! Zakaj? To se ne zna, najbrže zato, ker ni hotel njegovi debeli gospodinjici skazovati prevelike časti. In kdor nje ne časti, tisti nima tudi pri Andražu "poštenja!" Naš duševni oče Andraž pri nas ni imel še dozdej krščanskega nauka, kakor je to bila navada pri naših prejšnjih gospodih. V šolo tudi neče več hoditi! Kaplana pa imamo takega, da ni sposoben za šolo, kajti v šoli tako preklinja, hudučuje in uganja take reči, da se otroci le pohujšujejo. Doma kaj enakega nikdar ne vidijo in ne slišijo. Kam potemtakem pride naša mladina, ako homo imeli take duhovnike! Mi te prosimo, dragi Štajerc, svetuj nam, kaj naj storimo, da se tih duhovnikov znebimo!

Op. ur. Zavoljo kaplana naznanite okr. šol. svetu v Ptuj in tisti ga bo hitro odstranil, ako bo tako ravnal še dalje. Kaj pa se tiče župnika, pa se obrnite na mariborskega škofa, da bo teh škandalov enkrat konec.

Od Sv. Jurija v Slov. gor. Dragi Štajerc, nisi nam zastoj poročal pred 2 letoma, da do bimo pravega hujška, ko smo dobili sedajnega kaplana Bosino. Vsi imamo vročo željo, da bi nas skoraj zapustil. O kako bi mu mi Jurjevčani z veseljem želeli srečno pot, samo da se ne vrne več v našo faro. Poglejmo le, kaj vse Bosina počenja! Skoro v vsaki občini ima s kakim mladeničem ali mladenko pri sodnji obravnave. To se popred pri nas ni godilo! Nadalje tu prireja vsakovrstne posvetne nepotrebne veselice. Seveda pri tem zastopa mesto nadzornika. Mladina ima pri takih veselicah največjo prilichnost k pohujšanju. Ali mislite, g. kaplan, da si bote s tem poštenje pridobili pri ljudeh? Ravno nasprotno! Ljudje bodo postali neverni in vas bodo začeli še bolj sovražiti in Boga prositi, da bi se vas skoraj iznebili in odkrižali. Za vsakim gospodom kaplanom smo še žalovali, za vami pa ne bo nihče. Edino to nas še tolaži in nas navdaja s sladkim upanjem, da bo skoraj prišel srečen čas, ko vam bomo z veseljem zaklicali: Srečno! Z Bogom na nikdar svidenje! Upajmo, da skoro pride!

Cirkovce pri Ptuj. Dobili smo novega župnika, pa, žalibog, to ni naslednik Kristusov, ampak hujškač. Politika mu je glavna stvar, besede Kristusove pa je najbrže pozabil. Zadnje delo je grizel s prične farane kakor stekel pes in psoval na najpodlejši način vse, kar je naprednega mišljenja, čeravno upamo, da smo

mi naprednjaki tudi dobri, pravi kristjani in hočemo tudi enkrat v nebesa priti. — Pragerska šola mu je najmanj všeč, ker se tam naši otroci učijo nemško, pa to mislimo, je le nesramna favšija župnika Ravšla. Zakaj pa se je on nemško učil? Naša deca pa naj ostane zabita?

Štajerca seveda ne mara in grozno se je čudil, da v naši fari toliko bere Štajerca.

Psoval je nadalje tudi vas, gosp. urednik, da ste baje odpadnik od sv. vere. To pa je grozna sramota za duhovnika, da v cerkvi tako laže. Mi poznamo gospode pri Štajercu, ki so tako milostljivi, da so nam preskrbeli ta dobri napredni list, kateri zastopa naše želje in koristi. Bog naj blagoslovi vaše dobro delo! Župniku pa kličemo: Bodi miren, farani smo mi in tebe so semkaj škof zato poslali, da bi nas po Kristusovem izgledu vodil proti nebesom in nam razlagal božjo besedo, ne pa da bi nas in druge pošlene ljudi psoval. Za kaplana pa se niti ne zmenimo več, ker se nam ne zdi vredno, pečati se s človekom, ki psuje in pretepava do krvavega kakor divjak naše otroke. Sploh sramota za duhovščino, ki ne izpolnjuje Kristusove zapovedi: „Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.“ Župniku pa naj bo še povedano, da zaradi nove cerkve spregovorimo več prihodnjic.

Opomba uredništva: Urednik tu slovesno pred vsemi poštenimi ljudmi in pred Bogom zatrjuje, da je peklenska laž in satanska hudobnost, kar je župnik Ravšl o njem govoril. Urednik zavoljo svoje duše bo že obračunal z usmiljenim Bogom, ne pa z Ravšlom ali kom drugim. Ravšl je tu ravnal kakor tisti farizej v cerkvi, ki se je bahal: „Hvala Bogu, da nisem tak, kakor ta cestinar“ — ali iz tempelja je šel na duši umazan, neopravičen.

Sv. Tomaž pri Ormužu. Župnik Caf kot znan hujškač na Spodnještajerskem si je vzel v nalogo poleg drugih svojih nečednosti šuntati tudi zoper ptujske mestne trgovce ter ljudstvo od njih odvrčati, češ, naj ne nosijo denarja v mesto, temveč v farovž, ker si bo on baje ustanovil novo podjetje in stopil v kompanijo z nekim židovom. No, Caf, kaj pa ti je prišlo v glavo, ali si naposled znorel, da take burke uganjajš? Zakaj kot dušni pastir sovražiš svojega bližnjega? Zakaj črniš in ogovarjaš pred ljudstvom poštene obrtnike in trgovce? Zakaj kot stavec spravljaš v sramoto mirno duhovščino? Zakaj kališ sveti, blaženi mir med katoličani? Zakaj preganjaš soseda in delaš strašanski nemir med familijami? Kako se boš zagovarjal pred nebeškim Sodnikom zavoljo svojih neizmernih, vnebovpjiočih grehov? Čemu sovražiš Štajerca in njegovo stranko?

Odgovor je lahek! Caf vse to dela: 1. ker ni duhovnik po Kristusovem izgledu; 2. ker je brezveren in ne spoštuje, vsaj v djanju gotovo ne, božje besede; 3. ker že odnekad živi v samem sovraštvu in sovraštvo je njegov element; 4. ker mu ni za resnico, hčerko božjo in 5. ker ima premalo dela.

Mi tem potom prosimo prevzišenega kneza in škofa, naj se usmilijo faranov tomaževske fare in Cafu naj ostro podučijo, naj se briga rajši za cerkev, za vero in konečno — za svojo dušo, posvetne reči naj pusti pri miru.

H koncu pa še kličemo: Caf, na svidenje pri sodnji!

Korošec na delu. V Kapeli pri Radgoni so imeli pred volitvijo klerikalni shod. Prišel je tja fižolov apostol Korošec z ljutomerskim Grosmanom in tam sta se ta hinavca nalašč pred kmeti pričkala — dogovorila sta se že prej zato — samo da ljudje mislijo: lejte, kako se za nas brigata in potegujeta. Ljudje, žalibog, niso spoznali, da jih le za norca imata. Konečno je Pelc na tem shodu še poročal, kako se v škodo davkoplačevalcev jemljejo cenilni moške iz oddaljenih krajev, celo iz graškega okrožnega sodiščnega okraja, čeprav je v vsaki občini dobiti dovolj za cenitev sposobnih mož. To smo že prej znali, da bo Korošec na Dunaju same kozle streljal. Ker pa je to neumnost o cenilnih možeh Korošec spravlil v drž. zboru kot svojo jungerfainterpelacijo, treba je, da to reč pozajmimo. Cela stvar je naperjena proti g. Winklerju, ki je že nad 25 let cenilni mož in uživa neomejeno zaupanje celega okraja in uradov, le par kričavev je proti njemu. Korošec bo moral

še dosti dolgo sedeti v rajhsratu, da si pridobi za ljudstvo toliko zaslug kakor g. Winkler, ki je vseskozi izgleden, nesebičen mož in strokovnjak prve vrste. G. Winkler stanuje v Radgoni, torej le kakih 10 minut hoda ima do sodnije v Zg. Radgoni. V zgornjeradganskem okraju je bore malo sposobnih kmetov za cenilne moške, izmed onih na omenjenem shodu gotovo ni noben sposoben večjo inventuro povoljno precentiti. Vse to hujskanje izvira iz golega sovraštva do g. Winklerja in do nemške narodnosti. G. Winkler ima posestva na Poličkem vrhu in v zgornjeradganskem okraju in je, kakor že omenjeno, od vseh poštenih ljudi spoštovan in čislán kot dober cenilec. Korošec pa naj se na Dunaju bolj pobriga za ponesrečene Haložane, to bi bilo bolj pametno in umestno!

Polčanske občinske volitve in erenpürgerji.

Kjer klerikalci ne morejo priti pri volitvah do zmage z hinavstvom, lažmi, goljufijo itd. tam se poslužujejo kakoršnih koli mogočih sredstev. Da pridejo do zmage naši polčanski klerikalci pri zadnjih obč. volitvah, so se poslužili nekkih štirih erenpürgerjev in veliko naših volilcev je premišljevalo pri volitvi, ko so videli te erenpürgerje, odkodi da imajo ti ljudje volilno pravico v Polčanah? Ker pa veliko število volilcev sploh ne ve, kaj pomeni erenpürger ali „častni ud“ v občini, hočemo stvar nekoliko pojasniti.

Vsaka občina ima postavno pravico, odklikovati s častjo take osebe, ki so imele za korist in blagor občine posebne zasluge, da se vzamejo v občino kot častni udi ter tisti imajo tam potem tudi volilno pravico. K temu je torej treba v prvi vrsti posebnih zaslug.

To so storili tudi naši klerikalci ter izvolili za častne ude štiri gospode in sicer: dohtarja Urbana Lemeža, gostilničarja Petra Novaka, oba iz Slov. Bistrice; potem znanega preroka Franceta Mlakerja iz Hošnice in J. Strumpla, po domače Kegla, iz Šmiceberga. Jako smešno je, če si natančneje ogledaš te 4 častne ude, ki so brez najmanjše trohice korošne koli zasluge za polčansko občino. Prvi trije so znani kot politični petelini klerikalne bande. Kegl je celo priprost klerikalni kimovec in podrepnik. No, ako bi prazni sodi v Jožkovi kleti znali govoriti, potem bi tisti razodeli veliko število zaslug Kegla in njegove žene. Ti štirje erenpürgerji pa še bodo gotovo spravili Polčane na vrh Boča, to so vam prave korenine, od katerih je odvisna sreča Polčan. Skoda, da klerikalcem že ni na misel prišel neki Slemenšek, ki je pred 25 leti trikrat Polčane užgal ter s tem hudodelstvom pripomogel Polčanom k današnji lepoti. Ta ima gotovo več zaslug kakor štiri prejšnji. Potem bi bilo pet erenpürgerjev! Klerikalci jo še bodo potuhtali, saj so g. fajmošter künštini, župan Rehel pa uboga na komando kakor opica komedijaše.

Takajšnji klerikalci lažejo po časnikih, da mi naprednjaki preganjamo duhovnike, da smo tudi silovito preganjali župnika Lenarta in kaplana Šebata, ki sedaj na Žusmu kot župnik uči ženske sveti čistosti. Ali vse to je veličanska laž! Kaj zadeva obrekovanje župnika Lenarta, o tem najbolj župnik sam ve, da pri sodnji laži nič ne pomagajo. Kar se tiče preganjanja kaplana Šebata, o tem bi nam lahko Klobučarica razodela natančneje podatke. Ta gospoda nam ne smeta zameriti, da pogrevamo stare dogodke, k temu nas silijo njih prijatelji!

Na svidenje, gg. erenpürgerji, celi svet in Boča se smejeta nad tem, kaj se godi v znožju Boča. Kaj bode neki od tej zadevi rekla c. kr. namestnija? — Podbočnik. —

Dopisi iz Koroškega.

Radiše na Koroškem. (Izobraževalno gibanje).

Vsak količak zaveden človek se mora res na vse grlo smejeti, ko vidi naših par gospodov katoliških izobraževalcev tako „k u n š t n o“ skrbeti za obstoj njih društva. Da se njih obstoj in čistost prav dobro ohrani, zato priskrbujejo med letom večkrat posebne pobožnosti. Pri teh pobožnostih, ki jih prireajo v zasebnih hišah — letos že dvakrat — se prav pobožno prepeva, tambura in pleše pozno do noči. Po dokončanem opravilu, kar se lahko umeva, se morajo še le dekleta, ker noč je temna, od izobraževalne